

Turkish Studies Educational Sciences

Volume 14 Issue 5, 2019, p. 2365-2376
DOI: 10.29228/TurkishStudies.38206
ISSN: 2667-5609
Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info/Makale Bilgisi

Received/Geliş: 30.09.2019

Accepted/Kabul: 15.10.2019

Report Dates/Rapor Tarihleri: Referee 1 (07.10.2019)-Referee 2 (07.10.2019)

This article was checked by iThenticate.

GELENEKSEL ÖĞRETİM YAKLAŞIMI VE TAKTİK OYUN YAKLAŞIMININ TENİS BECERİSİNE ETKİSİ

Mine GÜL - Gazanfer Kemal GÜL** - Recep AYDIN****

ÖZ

Bu çalışmada, tenise yeni başlayan üniversiteli öğrencilerde geleneksel yaklaşım ve taktik oyun yaklaşımı doğrultusunda işlenen antrenmanların, forehand, backhand ve servis tekniklerini kortta kullanabilme becerisine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu (KOU BESYO) öğrencilerinden 16 gönüllü bayan katılmış, kontrol (n=8) ve deney (n=8) grubu olarak ayrılan sporculara ön ve son test modeli uygulanmıştır. Kontrol grubuna (boy 168,75±6,22 cm, ağırlık 60,52±3,54 kg, spor yaşı 2,75±1,48 yıl ortalama) geleneksel eğitim yaklaşımı ve deney grubuna (boy 164,12±4,19 cm, ağırlık 58,67±3,86 kg, spor yaşı 2,38±0,91 yıl) taktik-oyun yaklaşımı ile antrenman programı uygulanmıştır. Araştırma, 3 haftalık temel eğitim antrenmanı ve 8 haftalık temel teknik antrenmanları olarak uygulanmıştır. 3. haftanın sonunda ilk testler, devamındaki 8 haftanın sonunda son testler uygulanmıştır. Antrenmanların sonunda alınan ölçümlerden elde edilen veriler SPSS 22.0 programında Shapiro-Wilk_W testi sonucunda normal dağılıma uygun olduğu (p>0.05) tespit edilmiştir. Parametrik testler ile ilk ve son ölçüm analizi ve gruplararası analizde de Independent Sample t test ile son ölçüm analizi yapılmıştır. Yapılan analizlerin hassasiyet derecesi (p=0.05) olarak alınmıştır. Her iki gruba, grup içinde uygulanan Broer-Miller Forehand ve Backhand testi sonucu ve Dewit Dugan Panoya servis testi sonucu anlamlı fark tespit edilmiştir (p=0.00). Son ölçüm gruplararası Broer-Miller Forehand (p=0.00) ve backhand (p=0.034) test sonucunda gruplararası anlamlı fark

* Dr. Öğr. Gör. Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, E-posta: minegul7@gmail.com

** Dr. Öğr. Üyesi Kocaeli Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, E-posta: gazanfergul@gmail.com

*** Arş. Gör., Bartın Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, E-posta: raydin@bartin.edu.tr

bulunmuşken ($p < 0.05$), DeWitt Dugan panoya servis testinde $p = 0.098$ olduğundan anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç olarak geleneksel ve taktik oyun yöntemi ile uygulanan antrenmanlar sonucunda sporcuların teknik beceri gelişimleri, grup içi anlamlı fark oluşturmasından dolayı birim antrenmanlarda sporcunun ders içi aktif olması ve farklı motor becerileri geliştirebilmesi açısından uygulanabilir bir yöntem olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca haftalık ortalama gelişim değerleri incelemesinin ardından taktik oyun yaklaşım antrenmanının beceriyi geleneksel antrenmanına göre olumlu etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, Tenis, Antrenman, Taktik Oyun Yaklaşımı, Geleneksel Yaklaşım

THE EFFECT OF TRADITIONAL TEACHING APPROACH AND TACTICAL GAME APPROACH ON TENNIS SKILL

ABSTRACT

It is intended to examine the effects of training, forehand, backhand and service techniques on the ability to use on the court in accordance with the traditional approach and tactical game approach in college students, in this study. 16 volunteer women from Kocaeli University School of Physical Education and Sports (KOU BESYO) participated in the study. Pre-test, mid-test and post-test model were applied to the athletes separated as control ($n = 8$) and experimental ($n = 8$) group. The training program was applied to control group (height 168.75 ± 6.22 cm, weight 60.52 ± 3.54 kg, sports age 2.75 ± 1.48 years average) by traditional training approach, while the training program was applied to experimental group (height 164.12 ± 4.19 cm, weight 58.67 ± 3.86 kg, sports age 2.38 ± 0.91 years) by tactical-game approach. The study was conducted as 3 weeks of basic training and 8 weeks of basic technical training. First tests after 3 weeks were performed, at the end of 8 weeks, last tests were performed. At the end of the data obtained from the last tests were found to be suitable for normal distribution by the Shapiro-Wilk-W test in SPSS 22.0 program ($p > 0.05$). First and last measurement analysis was performed with parametric tests as well as in the intergroup analysis, the final measurement analysis was performed with Independent Sample t test. The sensitivity of the analyzes was taken as ($p = 0.05$). In both groups, Broer-Miller Forehand and Backhand test results and Dewitt Dugan Panel service test results were found to be significant ($p = 0.00$). In the last measurement, intragroups Broer-Miller Forehand ($p = 0.00$) and backhand ($p = 0.034$) test showed significant difference between the groups ($p < 0.05$), no significant difference was found since the DeWitt Dugan board service test is $p = 0.098$. It is thought to be an applicable method in terms of being active in the course and developing different motor skills since the technical skill development of the athletes makes a significant difference within the group as a result of traditional and tactical game method as a result of the training. In addition, it can be said that tactical game approach training positively affected the skill compared to traditional training after the weekly average development values analysis.

STRUCTURED ABSTRACT

Introduction

Teaching style term represents a structure independent of the individual's personal characteristics (Mosston and Ashworth, 1992). The inadequacy of traditional approaches and methods in achieving student achievement is also considered as a problem in making information permanent. Because, it is important to ensure the permanence of the learned information as well as the realization of the learning. According to scientists, learning and memory are like two sides of a coin. It is impossible to speak of one without the other. The only evidence is memory indicating that we have learned something. Persistence or long-term retention of learning has been recognized as a fundamental dimension of the compulsory physical process in learning for some time. While the athlete or student enables them to partially learn the games-activities and personal skills, in the traditional approach, sports or student games-activities in tactical approach provides better understanding, in addition, activities provide immediate tactical solutions to problems that arise.

Purpose

Tactical Game Approach is a student and game centered model in the teaching of games specific to sports branches and is connected with the constructivist approach in education. There is a learning sequence structured from tactics to skills in order to ensure the development and progress of play skills on the basis of this approach. The most important objective of the tactical game approach is to enable students to understand how and why each skill is used in the real game. In this study, the effect of traditional and tactical game method applied on tennis skills was investigated.

Method

The study was applied to 16 voluntary female students who studied at Department of Physical Education Teaching of Kocaeli University School of Physical Education and Sports in 11 weeks of training. Broer-Miller Tennis Test and DeWitt-Dugan Panel Service Test were applied to the students who took tennis technical training (forehand-backhand-service), for the first 3 weeks, after the first measurements, they were separated as the control group (height $168,75 \pm 6,22$ cm, weight $60,52 \pm 3,54$ kg, sports age $2,75 \pm 1,48$ years) and experimental group (height $164,12 \pm 4,19$ cm, weight $58,67 \pm 3,86$ kg, sports age $2,38 \pm 0,91$ years) by random method. Students of control group were trained using traditional approach method, while students of experimental group were trained by using tactical game method in order to improve forehand, backhand and service skills in the 8-week basic tennis trainings conducted by applying different approaches that form the originality of the training. The analysis of the obtained data was analyzed in the spss 22.0 program for normal distribution, significant differences within and between groups.

Findings And Conclusions

Performance development can be achieved with different training methods in terms of the development of sporting skills. Differences in educational methods lead to improvements in motor, physiological,

performance and mental development. In line with this information, tennis training was planned with different training methods, the results were examined and the results of the literature researches were evaluated. The first skill measurements of the athletes participating in the study were taken before the training and it was determined whether the athletes were homogeneous or not. Athletes were provided with common basic tennis training for the first 3 weeks, followed by different training approaches and tennis skills. After the last measurements, the skill average differences of the athletes were examined. In-group analyzes showed a statistically significant difference in the development of athletes who received both training in the final measurement results of Broer-Miller Forehand / Backhand and Dewit Dugan skill tests ($p < 0.05$). These results explain that traditional and tactical teaching methods have a positive effect on tennis skill development as a result of the examination of the last measurement average values of the athletes after 11 weeks. There was a statistically significant difference as $p = 0.034$ in favor of Backhand average experimental group (with an average difference of 6.50 points) as $p = 0.00$ in favor of Broer-Miller Forehand average experimental group (with an average of 11.25 points difference). In the Dewit Dugan Panel Service Test, while the average values in the last measurements were determined in favor of the experimental group (with an average difference of 3.87), no statistically significant difference was found ($p = 0.098$) ($p > 0.05$). When the weekly developments were examined, it was found that tactical game method showed positive improvements compared to traditional game method (graph1).

Finally, since technical skills development of athletes as a result of traditional and tactical game methods create a significant difference within the group, it is thought that it can be a viable method in terms of being active in the unit training and developing different motor skills in unit trainings. In addition, it can be said that tactical game approach training positively affected the skill compared to traditional training after the weekly average development values analysis.

Keywords: Training, Tennis, Training, Tactical Game Approach, Traditional Approach

1. Giriş

Öğretim stili terimi 20 yıl önce belirli öğretme davranışlarını o döneme ait terimlerden ayırt etmek amacıyla seçilmişti. Yöntem, yaklaşım, model, strateji gibi terimler farklı yazarlar tarafından çeşitli şekillerde kullanılmış ve hâlen kullanılmaktadır. Bu terim şu anda literatüre kişisel stili temsil etmektedir. Öğretim stili terimi bireyin kişisel özelliklerinden bağımsız bir yapıyı temsil eder (Mosston ve Ashworth, 1992). Öğrenmenin pedagojik bilgiye bağlı olduğu, öğretmenin deneyimi, öğretmen becerisi ve bazı faktörlerin durumu etkilediği sonucunda bulunmaktadır (Konukman, 2003: 28-29). Sportif becerilerin, öğrenmenin ve beceri devamlılığının zamana bağlı olarak geliştirilebileceği, uzun vadeli eğitim ve öğretim planlamalarının gelişimi sağladığı düşünülmektedir (Araújo, Hastie, Lohse, Bessa and Mesquita, 2019: 311-326). Teniste reaksiyon zamanı, uyarının meydana gelmesi (rakibin topa vuruş zamanı) ile buna karşı tepki olarak başlatılan hareket arasında geçen zaman olarak tarif edilir. Neron boyunca olan sinir sisteminin uyarı süratini değiştiremez. Bu nedenle reaksiyon zamanında herhangi bir önemli gelişmenin meydana gelmesi için, ilgili uyarılardan haberdar olmayı ve bunlara yerinde yanıtlar vermeyi, çalışmalarla sürekli tekrarlayarak geliştirmek

gerekmektedir. Bu tür çalışmalar sporcuların daha çabuk harekete geçmelerine yardımcı olmaktadır (Kermen, 2002: 30-34). Geleneksel anlayış ve yöntemlerin öğrenci başarısını sağlamadaki yetersizliği, aynı zamanda bilgilerin kalıcı hale getirilmesinde de bir problem olarak görülmektedir. Çünkü öğrenmenin gerçekleşmesi kadar, öğrenilen bilgilerin kalıcılığının sağlanması da önemlidir. Bilim adamlarına göre öğrenme ve bellek, bir madalyonun iki yüzü gibidir. Biri olmaksızın diğerinden söz etmek imkânsızdır. Bir şeyi öğrendiğimizi gösteren tek kanıt bellektir. Öğrenmenin kalıcılığı ya da uzun süreli saklanması, bir süre için öğrenmedeki zorunlu fiziksel sürecin temel bir boyutu olarak kabul edilmiştir. Süreci oluşturan yapının Bliss ve Lomo tarafından 1973'te keşfedilmesinden bu yana, sayısız deneyler yapılmış ve karmaşık olan süreç tanımlanmıştır. Bu tanımlamaya göre insan beyni, ne kadar sıklıkta uyarılırsa, bilgilerin kalıcılığı da o derece artar (Görücü ve Yetim, 2009: 26-32). Geleneksel öğrenme yönteminde ise, tüm kararlar öğretmen tarafından verilir. Konu ile ilgili tüm açıklamaları öğretmen yapar. Öğrencilerin önemli noktalara dikkat etmesini sağlar. Dersin uygulama kısmında, öğretmen, doğru olan becerinin nasıl yapılacağını göstererek öğrencilerden uygulamalarını ister. Öğrencilerin beceriyi uygulaması esnasında, gerekli dönüt ve düzeltmeleri, öğretmen verir (Güneş ve Çoknaz, 2010: 207-219).

Taktik Oyun Yaklaşımı, spor dallarına özgü oyunların öğretiminde öğrenci ve oyun merkezli bir model olup, eğitimde yapılandırmacı yaklaşım ile bağlantılıdır. Bu yaklaşımın temelinde, oyun becerilerinde gelişimin ve ilerlemenin sağlanabilmesi için taktikten beceriye doğru yapılandırılan bir öğrenim sıralaması vardır. Taktik oyun yaklaşımının en önemli amacı ise, öğrencilerin, her bir becerinin gerçek oyun içinde, nasıl ve neden kullanıldığını anlamalarını sağlamaktır. Taktik oyun yaklaşımının, öğrencilere, taktik kurguları oyundan oyuna transfer edebilme yeteneği kazandırmasını sağlamaktadır (İplikçi, Altay ve Coşkun, 2010: 183-185). Uygun değişiklikler ile öğrenimin teknik taleplerini azaltarak, katılımcıların ilk taktik- oyun yönleri hakkında bir anlayış geliştirmek ve daha sonra gelişmiş teknik ve taktikleri oyun yönünde uygulama ile ilerletmek, anlayışı üzerine mümkün olacağını savunur (Dyson, Linda, Griffin and Hastie, 2004: 226-240). Öğrenciler taktiksel stratejileri ve becerileri öğrendiklerinde hangi beceriye hangi durumda niçin ihtiyaçları olduğunun farkına vardıklarında, becerileri taktiksel açıdan daha sağlam ve verimli şekilde öğrenebilirler. Ayrıca taktik oyun yaklaşımında beceri ve taktik bir arada verilmelidir ve bu ikiliden birisinin yokluğu diğerinin ilerlemesini olumsuz yönde etkileyecektir (Rink, French and Tjeerdsma, 1996: 399-401).

2. Yöntem

Araştırma Kocaeli Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümü bayan öğrencilerine 3 hafta teknik eğitim (forehand-backhand-servis) verilmiş ve daha sonra öğrenciler kontrol ve deney grubu olarak rasgele ayrılarak forehand ve backhand tekniklerine özgü geliştirici 8 haftalık (toplamda 11 hafta) temel antrenman programı uygulanmıştır. Kontrol grubu öğrencilerine forehand ve backhand becerilerini geliştirmek için, geleneksel yaklaşım yöntemi kullanılmıştır. Deney grubundaki öğrencilere ise taktik-oyun yöntemi kullanılarak forehand ve backhand tekniklerine özgü geliştirici antrenmanlar yaptırılmıştır. Geleneksel oyun yönteminde sporcular antrenörden gelen toplara istenilen şekilde vurdurulmuş, belirli noktalara topların atılması istenmiş ve vuruşlar öğrencinin isteğine bırakılmamıştır. Taktik oyun yönteminde ise sporcu filede partneri ile ralli oynaması sağlanmış, ralli sırasında antrenörün teknik hataları düzeltmesi istenmiş, özellikle de sporcunun hatalarını düzeltmesi için zaman verilmiştir. İlerleyen haftalarda mini saha ölçülerinden tam sahada oynayabilmeleri için fırsat verilerek maç yapabilmeleri ve rakipten gelen toplara ve kendi vuruşlarında karar verebilmeleri istenmiştir.

2.1. Araştırma Grubu

Araştırmayı grubu, 8 bayandan oluşan kontrol grubu (boy 168,75±6,22 cm, ağırlık 60,52±3,54 kg, spor yaşı 2,75±1,48 yıl) geleneksel eğitim yaklaşımı ile deney grubu ise (boy 164,12±4,19 cm, ağırlık 58,67±3,86 kg, spor yaşı 2,38±0,91 yıl) taktik-oyun yaklaşımı ile antrenman programı uygulamışlardır. Her iki gruptaki öğrenciler daha önceden hiç tenis eğitimi almamıştır.

2.2. Ölçümler

2.2.1 Broer-Miller Tenis Testi; Her iki çalışma grubunun 3 haftalık teknik eğitim sonrası ön test uygulanmış, 8 hafta antrenmanlar devam etmiş ve 11 hafta sonunda da son test alınarak ölçümler tamamlanmıştır. Bu test yapılırken sporcu, önlem çizgisinin gerisinden karşı kortun 2.70 metre (9 feet) gerisine atış yapmaya çalışır. Forehand ve backhand vuruşları ile 14'er kez deneme yapılır. Her top alanda düştüğü noktaya göre puan alır. Her bir sporcu için alınan toplam değer grup ortalaması tabloya yansıtılmıştır.

2.2.2. DeWitt-Dugan Panoya Servis Tenis Testi; Bu test 5 daireden oluşan panoya 5 servis atışından ibarettir. Pano yerden 1.5 metre (5 feet) yüksekliktedir. Ortadaki dairenin çapı 30 santimetre (1 feet), ikinci dairenin çapı 90 santimetre (3 feet), onun dışındaki dairenin çapı 150 santimetre (5 feet), onun dışındaki dairenin çapı 210 santimetre (7 feet) ve en dıştaki dairenin çapı ise 270 santimetre (9 feet) olarak alınmıştır. Denek panoya 12.5 metreden (39 feet) uzaklıktan 5 servis atışı yapar. En içteki daire 9 puan olmak üzere dışa doğru 7, 5, 3 ve 1 puan olarak değerlendirilir (Kamar, 2008).

2.3. Verilerin Analizi

Elde edilen veriler SPSS 22.0 programında Shapiro-Wilk-W testi ile analiz edilmiş ve normal dağılıma uygun olduğu ($p>0.05$) tespit edilmiştir. Parametrik testler ile ilk ve son ölçüm analizi ve gruplararası analizde de Independent Sample t test ile son ölçüm analizi yapılmıştır. Yapılan analizlerin hassasiyet derecesi ($p=0.05$) olarak alınmıştır.

3. Bulgular

Araştırmaya katılan sporcuların spor yaşı, boy ve ağırlık ortalama ve standart sapma tanımlayıcı istatistik verileri ve tenis beceri testleri antrenman öncesi ve sonrası ilk ve son ölçüm verileri tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo1: Sporcuların Tanımlayıcı İstatistik ve Grup İçi İlk ve Son Ölçüm Analiz Tablosu

Parametreler	KONTROL				DENEY		
	N	\bar{x}	ss	p	\bar{x}	ss	p
Spor Yaşı (yıl)	8	2,75	1,49		2,38	0,92	
Boy (cm)	8	168,75	6,23		164,13	4,19	
Ağırlık (kg)	8	60,56	3,52		58,68	3,87	
Broer-Miller Forehand ilk (Puan)	8	34,75	4,65	0.00*	40	9,68	0.00*
Broer-Miller Forehand Son (Puan)	8	79,75	4,06		91	3,21	
Broer-Miller Backhand ilk (Puan)	8	29,25	7,25	0.00*	30,75	5,65	0.00*
Broer-Miller Backhand Son (Puan)	8	74,25	5,8		80,75	5,23	
Dewitt-Dugan ilk (Puan)	8	3,75	1,75	0.00*	3,88	2,85	0.00*
Dewitt-Dugan Son (Puan)	8	19,88	2,42		23,75	5,70	

*($p<0.05$)

Tablo 1'de görüldüğü gibi, kontrol ve deney gruplarının grup içi analizleri sonucunda Breor-Miller (Forehand ve Backhand) ve Dewitt Dugan Servis testi sonuçları istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Araştırmaya katılan kontrol ve deney grubu sporcularının tenis beceri testleri antrenman öncesi ilk ölçüm verileri analizi tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2: Kontrol Ve Deney Sporcuların İlk Ölçüm Analiz Tablosu

Parametreler		N	\bar{x}	ss	t	p
Broer-Miller Forehand ilk (Puan)	Kontrol	8	34,75	4,652	-1,383	0.188
	Deney	8	40	9,681		
Broer-Miller Backhand ilk (Puan)	Kontrol	8	29,25	7,246	-0,462	0.651
	Deney	8	30,75	5,651		
Dewitt-Dugan ilk (Puan)	Kontrol	8	3,75	1,753	-0,106	0.917
	Deney	8	3,88	2,85		

Tablo 2’de görüldüğü gibi, Kontrol ve deney gruplarının ilk ölçümlerinde anlamlı fark bulunmamış ($p>0.05$), dolayısıyla gruplar homojen olarak tespit edilmiştir.

Araştırmaya katılan kontrol ve deney grubu sporcularının tenis beceri testleri antrenman sonrası son ölçüm verileri analizi tablo 3’de gösterilmiştir.

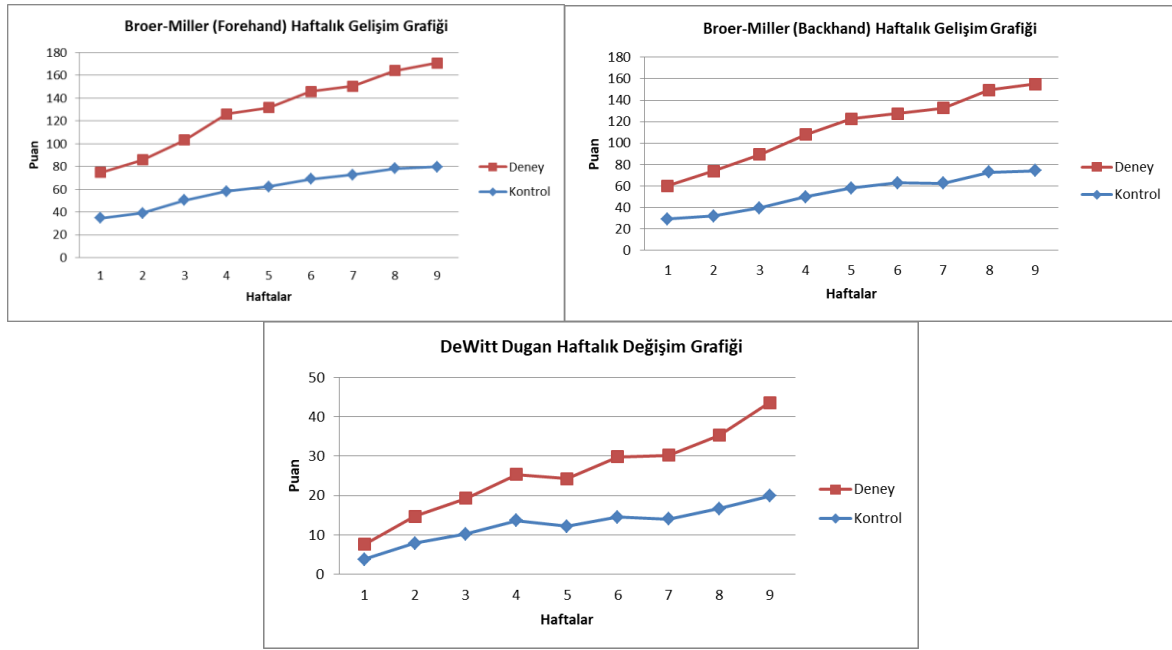
Tablo 3: Kontrol Ve Deney Sporcuların Son Ölçüm Analiz Tablosu

Parametreler		N	\bar{x}	ss	t	p
Broer-Miller Forehand Son (Puan)	Kontrol	8	79,75	4,062	-6,148	0.000*
	Deney	8	91	3,207		
Broer-Miller Backhand Son (Puan)	Kontrol	8	74,25	5,8	-2,354	0.034*
	Deney	8	80,75	5,23		
Dewitt-Dugan Son (Puan)	Kontrol	8	19,88	2,416	-1,77	0.098
	Deney	8	23,75	5,701		

*($p<0.05$)

Tablo 3’de görüldüğü gibi, kontrol ve deney grubunun son ölçüm analizlerinde Broer-Miller (Forehand) ve (Backhand) ölçümlerinde deney grubu lehine anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0.05$). Dewitt Dugan Servis testinde gruplararası fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Araştırmaya katılan kontrol ve deney grubu sporcularının ilk 3 haftalık temel tenis eğitiminin ardından 9 haftalık farklı yöntemle uygulanan antrenmanların haftalık gelişimi grafik 1’de belirtilmiştir.

Grafik1: Kontrol ve Deney grubunun Broer-Miller (Forehand-Backhand) ve Dewitt Dugan Testleri Haftalık Gelişim Grafiği

Grafik1 de görüldüğü gibi, Kontrol ve deney grubunun haftalık gelişimlerinde taktik oyun yaklaşım antrenmanı uygulayan deney grubunun kontrol grubuna göre olumlu ortalamalar sergilediği tespit edilmiştir.

4. Tartışma ve Sonuç

Sportif becerilerin gelişimi açısından farklı antrenman metotları ile performans gelişimi sağlanabilmektedir. Eğitim yöntemlerindeki farklılıklar motorik, fizyolojik, performans ve mental gelişimde ilerlemelere neden olmaktadır. Elde edilen bilgiler doğrultusunda araştırmada farklı eğitim yöntemleri ile tenis eğitimi planlanmış, sonuçlar incelenmiş ve literatür araştırmaları sonuçları ile değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılan sporcuların antrenman öncesi ilk beceri ölçümleri alınarak, sporcuların homojen olup olmadığı tespit edilmiştir. Sporcuların ilk 3 hafta ortak temel tenis eğitimi almaları sağlanmış ve ardından farklı eğitim yaklaşımları ile tenis becerileri uygulanmıştır. Son ölçümlerin ardından sporcuların beceri ortalaması farklılıkları incelenmiştir. Broer-Miller Forehand/Backhand ve Dewitt Dugan beceri testleri son ölçüm sonuçlarında grup içi analizlerde her iki farklı eğitim almış sporcuların gelişimlerinde istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Bu sonuçların, geleneksel ve taktik açıdan öğretim yöntemlerinin tenis beceri gelişiminde olumlu etkisi olduğunu anlatmaktadır. 11 haftanın sonucunda sporcuların son ölçüm ortalama değerlerinin incelenmesi sonucunda; Broer-Miller Forehand ortalaması deney grubu lehine ($\bar{x}=11,25$ puan fark ile) $p=0.00$, Backhand ortalaması deney grubu lehine ($\bar{x}=6,50$ puan fark ile) $p=0.034$ olarak istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Dewitt Dugan Panoya servis testinde son ölçümlerde ortalama değerlerde deney grubu lehine gelişim tespit edilirken ($\bar{x}=3,87$ fark ile) istatistiksel açıdan anlam fark bulunmamıştır ($p=0.098$) ($p > 0.05$). Haftalık gelişimler açısından da incelendiğinde taktiksel oyun yönteminin geleneksel oyun yöntemine göre olumlu gelişimler gösterdiği (grafik1) tespit edilmiştir.

Özcan (2011), Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören, 22.1 ± 2.3 yıl yaş ortalaması olan 38 erkek gönüllü ile yapılan 12 hafta, haftada 3 gün, 120 dk'lık Tüdengelem ve Tümevarım tenis antrenmanlarının sonunda uygulanan biyomotorik, fizyolojik ve tenis testleri ilk son ölçüm analizleri

sonucunda, tümevarım öğretim metodunun tümdengelim eğitim metoduna göre tenis becerisi açısından anlamlı fark oluşturduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Youn, Woo, Min, Jung ve Kim (2004), farklı öğretim metodu uygulanan badminton oynayan genç öğrenciler üzerine yaptığı çalışmada, deney grubu teknik ve taktik hedefli antrenmanlar uygularken kontrol grubu da badminton becerilerini içeren antrenmanlar yapmıştır. Araştırma sonucunda, beceri testlerinde deney grubunun kontrol grubuna göre başarılı oldukları ($p<0.05$) ve maç durumunda her iki grup arasında fark olmadığı ($p>0.05$) tespit edilmiştir. Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

French, Werner, Rink, Taylor ve Hussey (1996), araştırmaya aldıkları sporculara, beceri, taktik, beceri-taktik grubu ve kontrol grubu olarak farklı antrenmanlar uygulayarak gelişimlerini incelemiştir. Kontrol grubunun diğer gruplara göre gelişim göstermediği, taktik grubu sporcularının anlamlı derecede badminton beceri gelişiminde bulunduğu tespit edilmiştir. Beceri grubunun maç durumunda karar verme yetisi ve taktik oyun grubunun beceri uygulama konularında başarılı olduğu sonucuna varılmıştır. Beceri grubunun karar verme performansındaki benzerliğinin nedenini, taktik ve kombine grubu arasındaki yüksek korelasyondan kaynakladığını tespit etmişlerdir. Sonuç olarak antrenman gruplarında maç sırasında beceri ve karar verme benzerlik göstermektedir. Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

Çiftçi (2017), 12 haftalık temel tenis eğitiminin çocuklarda tenis becerisi, kuvvet ve basit reaksiyon zamanı özelliklerine etkisi konulu çalışmasında, 12 yaş grubundaki erkek çocuklara 12 hafta süre ile uygulanan temel tenis becerilerini içeren antrenman programının forehand ve backhand vuruş becerisine, servis atış becerisine, sağ ve sol el kavrama kuvvetine, sırt kuvvetine, bacak kuvvetine, sağ ve sol bacak duvarda squat kuvvetine, görsel ve işitsel basit reaksiyon zamanına olumlu etkileri olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Mirzeoğlu (2000) yaptığı çalışmasında; geleneksel yaklaşım doğrultusunda voleybol dersi işleyen kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin, voleybolu oluşturan temel becerilerdeki performanslarında zamana bağımlı olarak istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğunu saptamıştır ($p<0.05$). Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

İlhan, Mirzeoğlu ve Aktaş (2005), yapmış oldukları çalışmada geleneksel yaklaşım doğrultusunda voleybol ve jimnastik ünitelerini işleyen, kontrol grubunu oluşturan öğrencilerin, voleybolu ve jimnastiği oluşturan temel becerilerdeki (parmak pas, manşet pas, servis, öne takla, geriye takla, amut takla) performanslarında grup içinde istatistiksel olarak anlamlı bir artış olduğunu saptamışlardır ($p<0.05$). Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

Çelen (2006), yaptığı çalışmasında geleneksel yaklaşımla ders işlenen kontrol grubunun jimnastik ve voleybol beceri puanlarını ön test ve son test değerleri açısından karşılaştırıldığında, son testler lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farka rastlamıştır. Bu çalışmalarla, yapılan çalışma arasındaki paralellik doğrultusunda geleneksel öğretim yaklaşımı ile yapılan antrenmanlar sonucunda grup içerisinde temel teknik becerilerini öğretiminde anlamlı fark ve artış olduğunu söylenebilir.

Tuzcuoğlu (2006) yapmış olduğu araştırmada, geleneksel yaklaşım grubu ve taktik oyun yaklaşımı grubu arasında forehand, backhand, servis beceri analizi değerleri açısından grup içi istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuş, ancak gruplararası fark bulunamamıştır. Araştırmanın sonuçlarına göre, maç performansını geliştirmek için taktik oyun yaklaşımı, bireysel becerileri geliştirmek ve düzeltmek için de geleneksel yaklaşımın uygun olabileceği sonucu çıkartılabilir. Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

Özdal (2017) 12 yaş grubunda 24 erkek gönüllü çocuklar üzerinde uyguladığı temel tenis antrenmanının deney grubunda (antrenman uygulanan grup) kontrol grubuna göre kuvvet, reaksiyon

ve tenis becerilerinde olumlu etkisi olduğunu tespit etmiştir ($p<0.05$). Araştırmayı destekler nitelikte bulunmuştur.

Gelen, Mengutay ve Kermen (2007), çift taraflı ve tek taraflı antrenman metodlarının düz kaçara vuruş performansına etkisinin incelenmesi konulu çalışmalarında, yaş ortalaması $18,6\pm 1,49$ yıl olan 16 gönüllü bayan üzerinde antrenman uygulaması yapılmıştır. (çift taraflı antrenman –Forehand ve backhand vuruşları ve tek taraflı antrenman –sadece forehand ve sadece backhand-) uygulanan farklı antrenman metodunun 6-9-12 m mesafeli vuruşlara olan etkisi sonucunda, çift taraflı antrenman metodunun daha başarılı olabileceği sonucuna varmışlardır.

Gürel (2013) yaş ortalaması $21,38\pm 20,9$ yıl olan 38 gönüllü erkek öğrenci üzerinde yaptıkları klasik tekrarlı antrenman ve seri tekrarlı kuvvet antrenman yönteminin el pençe kuvvetine ve AOS (antrenör ortalama seviye tenis testi) testi üzerine etkisi incelenmiştir. Araştırma sonucunda seri tekrarlı kuvvet antrenmanının el kavrama kuvveti ve tenis becerisinde anlamlı fark oluşturduğu sonucuna varılmıştır ($p<0.05$).

Genevois, Frican, Creveaux, Hautier ve Rogowski (2013) iki farklı uygulanan tenis antrenman yönteminin forehand vuruş performansına etkisini yaş ortalaması 26,9 (yıl) ve tenis numarası (ITN) 3 olan sporcularla yaptıkları çalışmada sağlık topu grubu ve raket ağırlık grubu arasında anlamlı fark tespit etmişlerdir ($p<0,05$). Farklılığı sağlık topu grubu oluşturarak etkin forehand vuruşunda önemli olduğu sonucuna varmışlardır. Araştırmayı uygulanan teknik antrenman yönteminin beceriye etkisi açısından destekler nitelikte bulunmuştur.

Doydu, Çelen ve Çoknaz (2013) araştırmalarında kullandıkları spor eğitimi modeli ve geleneksel öğretim yaklaşımı ile uygulanan futbol egzersiz çalışmalarında sporcuların beden eğitimi ve spora yönelik tutumlarında istatistiksel açıdan gelişim göstermediği tespit edilmiştir ($p>0,05$). Spor eğitimi modeli ile ilgili deneyimli öğretmenler bile, modeli işlerken birçok zorlukla karşı karşıya gelmektedirler. Bu nedenle, spor eğitimi modelini ilk kez kullanacak öğretmenlerin cesaretli olmaları ve kendilerine güvenmeleri gerekmektedir. Fark bulunmayışının nedenini eğitim modelini ilk defa kullanan öğretmenleri öğrencilere olan sabrı, öğrenci üzerindeki otoritelerini sağlayabilmeleri konusunda sorunlar yaşanmış olabileceklerinden kaynaklandığı sonucuna varmışlardır.

Cacim (2018), uygulanan farklı yaklaşımlı voleybol derslerinde, her iki yöntemin de devinışsel alan becerilerini gelişimlerini olumlu etkilediğini, ancak işbirliğine dayalı öğrenme yönteminin geleneksel öğretim yöntemlerine oranla daha etkili olduğunu göstermektedir. Önemli bulunan bu farkın işbirlikli öğrenme yönteminin öğrenciler üzerinde bıraktığı olumlu etkiden kaynaklandığı söylenebilir. Deney grubunda derslerin zevkli geçmesi, öğretmenin fazla müdahale etmemesi, öğrencinin kendi hızıyla hareket etmesi ve arkadaşlarıyla tatlı bir yarış içerisinde olması beceri öğrenimini etkilediği biçiminde açıklanabildiğini tespit etmiştir.

Özer ve Aslan (2018), yapmış oldukları çalışmada, 8-10 yaş öğrencilere uygulanan mini tenis eğitiminin bazı motorik özellikleri üzerinde anlamlı fark oluşturduğu, mini tenis beceri eğitiminin motorik gelişim üzerinde antrenman yapmayan gruba göre fark oluşturduğu sonucuna varmışlardır ($p<0.05$).

Sonuç olarak, geleneksel ve taktik oyun yöntemi ile uygulanan antrenmanlar sonucunda sporcuların teknik beceri gelişimleri, grup içi anlamlı fark oluşturmasından dolayı birim antrenmanlarda sporcunun ders içi aktif olması ve farklı motor becerileri geliştirebilmesi açısından uygulanabilir bir yöntem olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca haftalık ortalama gelişim değerleri incelemesinin ardından taktik oyun yaklaşım antrenmanının beceriyi geleneksel antrenmanına göre olumlu etkilediği söylenebilir.

KAYNAKÇA

- Arau'Jo, R., Hastie, P., Lohse, K.R., Bessa, C., Mesquita, I. (2019). The Long-Term Development Of Volleyball Game Play Performance Using Sport Education And The Step-Game-Approach Model. *European Physical Education Review*, 25(2): 311-326.
- Cacim, S. (2018). İşbirlikli Ve Geleneksel Öğretim Yöntemlerinin Voleybol Dersinin Öğretiminde Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ağrı.
- Çelen, A. (2006). İlköğretim Beden Eğitimi Dersinde Çoklu Zeka Kuramı Doğrultusunda Yapılan Etkinliklerin Öğrencilerin Bilişsel, Duyuşsal Ve Psikomotor Eriş Düzeylerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Çiftçi, T. (2017). 12 Haftalık Temel Tenis Eğitiminin Çocuklarda Tenis Becerisi, Kuvvet Ve Basit Reaksiyon Zamanı Özelliklerine Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
- Doydu, İ., Çelen, A., Çoknaz, H. (2013). Spor Eğitimi Modeli'nin Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spora Karşı Tutumuna Etkisi. *International Journal Of Educational Research*, 4(2): 99-110.
- Dyson, B., Linda, L., Griffin, Hastie, P. (2004). Sport Education, Tactical Games And Cooperative Learning: Theoretical And Pedagogical Considerations. The World's Leading Sport Resource Centre. National Association For Kinesiology And Physical Education In Higher Education, (56): 226-240.
- French, E.K., Werner, H.P., Rink, E.J., Taylor, K., Hussey. K. (1996). The Effects Of A 3-Week Unit Of Tactical, Skill, Or Combined Tactical And Skill Instruction On Badminton Performance Of Ninth-Grade Students. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 15(1): 418-438.
- Gelen, E., Mengütay, S., Kermen, O. (2007). Teniste İki Farklı Antrenman Metodunun Düz Kaçara Vuruş Performansına Etkisinin İncelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 4(2): 1-8.
- Genevois, C., Frisan, B., Creveaux, T., Hautier, C., Rogowski, I. (2013). Effects Of Two Training Protocols On The Forehand Drive Performance In Tennis. *Journal Of Strength And Conditioning Research*, 27(3): 667-682.
- Güneş, B., Çoknaz, H. (2010). Beden Eğitimi Dersi Cimnastik Ünitesinde İşbirliğine Dayalı Öğrenmenin Öğrencilerin Eriş Düzeylerine Etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H. U. Journal Of Education)*, 39: 207-219.
- Görücü, A., Yetim, A.A. (2009). İşbirliğine Dayalı Öğrenim Destekli Çoklu Zeka Kuramı Uygulamalarının İlköğretim Beden Eğitimi Derslerindeki Öğrenilen Bilgilerin Kalıcılığına Etkisi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Bilim Dergisi*, 11(2): 26-32.
- Gürel, H. (2013). Tenis Temel Teknik Öğretimde Farklı Antrenman Metodlarının El Önü (Forehand) Ve El Arkası (Backhand) Vuruş Performanslarına Etkisi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Isparta.
- İlhan, A. Mirzeoğlu, D.E, Aktaş, İ. (2005). "Çoklu Zekâ Uygulamaları Doğrultusunda İmlenen Cimnastik Ve Voleybol Ünitelerinin Öğrencilerin Bilişsel Ve Devinişsel Yönden Gelişimlerine Olan Etkisi" *Sportmetre Beden Eğitimi Ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1): 5-10.

- İplikçi, M., Altay, F., Coşkun, F. (2010). Basketbol Oyununun Öğretiminde Taktik Oyun Yaklaşımının Erişiyeye Etkisi. 11. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Kongre Özet Kitapçığı, 183-185, Antalya.
- Kamar, A. (2004). Sporda Yetenek Beceri ve Performans Testleri. İstanbul, Nobel Yayın Evi.
- Kermen, O. (2002). Tenis Teknik Ve Taktikleri. 2. Baskı, Ankara, Nobel Yayın Evi.
- Konukman, F. (2003). The Effects of Multimedia Computer Assisted Instruction (CAI) on Teaching Tennis in Physical Education Teacher Education. Faculty of Virginia Polytechnic Institute and State University, Doctor of Philosophy In Teaching and Learning, 20-29.
- Mirzeoğlu, Dilşad E. (2000). Voleybol Dersindeki Davranışların Öğretiminde Yapılanmacı Öğrenme Etkinliklerinin Öğrenci Erişi Düzeyine Etkisi. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Mosston, M., Ashworth, S. (1992). Teaching Physical Education. Macmillan Publishing Company. Eda Tüzmen (Çev.). Beden Eğitimi Öğretimi, Düzenlenmiş Basım 4, Ankara, Spor Yayınevi.
- Özcan, S. (2011). Temel Tenis Teknik Öğretiminde İki Farklı Antrenman Metodunun Teknik Biyomotorik Ve Fizyolojik Özellikler Üzerine Etkisinin Araştırılması. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Isparta.
- Özdal, M. (2017). 12 Haftalık Temel Tenis Eğitiminin Çocuklarda Tenis Becerisi, Kuvvet Ve Basit Reaksiyon Zamanı Özelliklerine Etkisi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özer, U. Ve Aslan, C.S. (2018). 8-11 Yaş Kız Çocuklarında Mini Tenis Eğitiminin Koordinasyon ve Reaksiyon Zamanı Üzerine Etkileri. Spor Hekimliği Dergisi, 53(2):76-82.
- Rink, J. E. , French, K. E. Ve Tjeerdsma, B.L. (1996). Foundations And Issues For Teaching Games And Sport. Journal Of Teaching In Physical Education, 15, 399-401.
- Tuzcuoğlu, S. (2006). Taktik Oyun Yaklaşımının Tenis Öğretimi Üzerine Etkisi. Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Youn, M., Woo, G., Min, H., Jung, J., Kim, K. (2004). Effects of Games for Understanding Approach on Achievement of Secondary Physical Education Classes. Sports Educational Studies, 24(2), 133-140.